

Geschiedenis van Simpelveld ⁽⁹⁾

Bijna zeven eeuwen lang (van 1203 tot 1848) hebben Norbertijnen-monniken van de abdij Cornillon het pastoorsambt over Simpelveld en Bocholtz uitgeoefend. De inwoners van Bocholtz moesten naar Simpelveld ter kerk gaan. In de week werd wel een mis gelezen in de kerk, maar de Zondagsdienst was in Simpelveld. De weg die men toentertijd te gaan had, de zgn. kerkweg, liep via onze kerk langs 't kerkhofsteegje, vandaar over de vroegere spoorwegovergang tot 't midden van de Bocholtzerweg. Hier liep een veldweg tot de waalbroek en vandaar naar Bocholtz. De schenking van Mgr. Hugo de Pierrepont aan abt Gozwijn werd in 1205 door Paus Innocentius III goedgekeurd. In 1213 schonk de Bisschop van Luyk zijn hoeve en „aanklevende” eigendommen (zoals landerijen, bos enz.) te Haspere (Eijsden), Hoiem (Heugem) en Saint Plovoir (Simpelveld) aan Hendrik III, Hertog van Limburg. Deze nam die goederen in leen van de kerk van Luyk. Hij beloofde als tegenprestatie de Bisschop te beschermen tegen iedereen, behalve tegen het Duitse Rijk, de Koning van Engeland en de aartsbisschop van Keulen. Daar voelde hij zich blijkbaar niet sterk genoeg voor. Toen de Hertogen van Limburg in 1280 in de mannelijke lijn waren gestorven (de laatste Hertog was Walram IV) moesten de hoeven en landerijen die de Bisschop van Luyk in 1213 aan de Hertog van Limburg geleend had weer onder gezag van Luyk terug komen. De leenband was immers gebroken en volgens feodale rechten waren deze bezittingen alleen erfelijk in de mannelijke lijn. De eigendommen waren toen overgegaan aan Irvingarde van Limburg, dochter van Walram IV. Deze was gehuwd met Reinoud graaf van Gelder. Bij haar dood vorderde de Bisschop van Luyk zijn eigendommen terug, maar zijn eisen werden niet ingewilgd. Toen Jan I, hertog van Brabant meester werd van 's Hertogenraden en Saint Plovoir besliste deze dat de Bisschop in bezit van de hoeve Vroenhof gesteld zou worden. Dit gebeurde in October 1288 na de slag bij Woeringen. Deze veldslag was het einde van 'n strijd die vijf jaren geduurd had. Bij dit treffen waren alle edelen uit onze omgeving betrokken. De twee hoofd-

aanvoerders waren Jan I van Brabant (die Limburg voor zich opeiste, daar hij er zich als leenheer beschouwde) en Reinoud van Gelder (de echtgenoot van bovengenoemde Irmingarde, erfdochter van Limburg). Aan de zijde van Brabant stonden Maastricht ('n gewichtig bruggehoofd in dit gebied.) Verder Luik, wiens bisschop Jan v. Vlaanderen verwant was met de Brabantse hertog. Dus Simpelveld, waarover 't bisdom Luyk grotendeels heer was, stond dus ook aan de zijde van Brabant. Verder Aken en het graafschap Daelhem waartoe vele dorpen zoals Noorbeek, Aubel behoorden. Ook de Heer van Wittem en die van Rimburch stonden aan de Brabantse kant. Aan de zijde van Gelder stonden de meeste edellieden, zoals de heren van Valkenburg, Lontzen, Herve, de stad Limburg enz. In deze strijd werden ook vele persoonlijke vete's uitgevochten. Twee geslachten, nl. dat der Muirepas en dat der Scavendries kwamen hier tegenover elkaar te staan.

Hieronder laten we in 't kort 't verloop van deze bloedige en hevige strijd volgen. Op verzoek van de Heer van Wittem trekt in 1283 Jan I van Brabant via Maastricht, Limmel (waar 't kasteel van de tegenstander verwoest wordt) door 't Limburgse land. De Geldersen vingen de stoot op en rukten tegen de Brabanders op. Bij Gulpen aan de oevers van de Geul stonden beide legers tegenover elkaar, gereed tot de strijd, toen enige Franciscanerminderbroeders met 't kruis in de hand zich tussen de vijanden wierpen en dezen bij al wat heilig was bezwoeren, geen bloed te vergieten. 't Ge loof triomfeerde en de legers trokken af. Doch dit was niet het einde. Onderling vocht men zeer hevig de volgende vier jaren tot dat in 't jaar 1288 bij Woeringen (een plaats bij Keulen, ong. 70 Km. van Simpelveld) de grote strijd plaats vond. Ofschoon de Brabanders in de minderheid waren, traden zij als overwinnaars uit het strijdperk. Limburg kwam hiermede definitief aan Brabant.

(wordt vervolgd) H.v.W.